

[Dorte Bennedsen]

»Der skal dog også her spares 2-3 pct. i budgetoverslagsårene.«

»Der bliver tale om en beskedent vækst i bevillingerne.«

Alle, der har haft med dette område at gøre og beskæftiger sig med det, erkender vist, at budgetteringen for de videregående uddannelser ikke er noget særlig let tilgængeligt felt, men det bliver unægtelig ikke nemmere, når ministeren serverer de her nævnte fire påstande på én gang. Det fik mig til at tænke på min barndoms leg med blomsten »skal - skal ikke«, »elsker - elsker ikke«, for det forekom mig at være lidt efter samme princip. I hvert fald kan ministeren ikke undre sig, hvis nogle mennesker, som er mindre kyndige end ministeren, kommer til at tænke på begreber som tal- og ordmagi.

Jeg vil bede ministeren redegøre for, hvorledes budgettallene ser ud, hvis vi ser bort fra pris- og lønstigninger, for det er jo disse tal, der er interessante, når vi skal tale om aktivitetsudvidelser eller aktivitetsindskrænkninger. Altså, hvad er budgetterne bortset fra pris- og lønstigninger?

Derudover vil jeg spørge, om ministeren kan bekræfte, at universiteterne ud over de almindelige besparelser skal finde 150 mill. kr. som følge af, så vidt jeg har forstået det, bortfald af RUA-midler, altså beskæftigelsesmidler, og som følge af forskerrekruiteringsplan m.v.

Endelig vil jeg spørge, om ministeren kan bekræfte, at budgetrammen for Københavns universitet betyder en nedskæring af forskningsårsværk på 15 pct. på det humanistiske område, 10 pct. på det naturvidenskabelige og 8 pct. på det lægevidenskabelige over de kommende 6 år, hvortil kommer de stillinger, der skal findes for at finansiere forskerrekruiteringsplanen.

Der kunne stilles mange andre spørgsmål, men jeg vil nøjes med at stille disse tre, som jeg fornemmer optager universiteterne ganske meget her i den konkrete situation.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne sige til det sidste, at jeg oversendte min tale til fru Dorte Bennedsen i god tid, så hun kunne være sikker på, at tallene er uændrede fra hendes ministertid, og at svarene på spørgsmålene også er uændrede fra hendes ministertid, nemlig er rigtige alle sammen. Jeg indrømmer, det ikke er let at

forstå, men sådan er det altså. Alle de påstande, fru Dorte Bennedsen nævnte, er rigtige på én gang, og det hele handler om tal eksklusive pris- og lønstigninger. Selvfølgelig, det hele er noget med reelle størrelser.

Det eneste, jeg må vente med at svare på, er spørgsmålet om RUA-bevillingen, altså den tidligere regerings ungdomsarbejdsløshedsbevilling. Jeg mener ikke, at der er nogen ændring på det punkt. Hvis der er det, er den minimal, for jeg har i hvert fald helt specielt holdt hånden over projektgrupper for færdiguddannede, som jeg synes har rummet noget skidt, men meget godt, og de har i hvert fald kun fået en meget begrænset besparelse, så vidt jeg erindrer.

Der er altså ikke noget nyt. Der er tale om, at dette er det eneste område, som ikke totalt set begrænses, på trods af at der er rammebesparelser. Sagen er nemlig, at der tilføres forskningssektoren noget i den anden ende i form af rekruttering, de 25 nye professorater samt apparaturbevillinger osv. Disse tre ting opvejer altså alt i alt besparelserne, ja, udgør tilmed lidt mere end besparelserne, og det fører mig til en betragtning, som jeg tror jeg hellere må indlede med.

Det ville jo være lettere for mig som undervisningsminister at lade alting blive, som det er. Det ville være meget realistisk, for pengene er der, og hvorfor ikke spare al den ulejlighed? Jeg kan se, hr. Tinning klapper. Vi har fået et nyt reaktionært parti her i folketinget, som mener, at alt skal blive, som det er!

Hvis jeg valgte den løsning, måtte vi samtidig sige nej til at uddanne de tusinder af dataloger, som kunne få beskæftigelse, hvis vi gad skaffe penge til at uddanne dem. Vi måtte sige nej til omstillingerne bort fra arbejdsløshedsfag over til beskæftigelsesfag. Den dynamik, som vi alle kan se er nødvendig, forudsætter jo, at der på én gang sker begrænsninger og samtidig sker tilførsler. Hvordan skulle man ellers gøre det? Forskningspolitikken her i landet vil føre til stagnation og ødelæggelse, hvis ikke det er muligt at begrænse og tilføre dynamiske elementer på én og samme tid, og det er også mit svar på den tidligere ministers spørgsmål. Men i øvrigt vil jeg slet ikke bebrejde den tidligere minister, at hun stiller spørgsmålene, for de er yderst relevante, og jeg tror, mange stiller sig disse spørgsmål.